

РЕШЕНИЕ

№ 1281

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12594** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба вх.№ 21069387/29.12.20г на Й. Т. П. от [населено място] и с проц.представител адв. Т.М. против Решение № 20265467/01.12.20г по нахд № 14257/20г на СРС, НО, 11ти състав, с което се потвърждава НП № 20-4332-016001/21.09.20г на Началник група към Отдел "ПП"-СДВР, с което на осн. чл. 185 от ЗДвП и за нарушение по чл. 20 ал.1 от ЗДвП, на касатора е наложено адм.наказания "глоба" в размер на 20лв и на осн. и за нарушение на чл. 174 ал.3 предл.1 от ЗДвП, на касатора е наложено адм.наказания "глоба" в размер на 2000лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца. Нарушението е извършено на 03.09.20г ,в 14.20 часа, в [населено място], на обособен паркинг на [улица], като П. управлява МПС марка Фолксваген с рег. [рег.номер на МПС] и поради недостатъчен контрол върху МПС реализира ПТП в предпазни парапети на входа на казино "Е." . Водачът е отказал проба за алкохол с техн.средство дрегер 7510 с № 0211, издаден му е талон за мед.изследване във ВМА с № 093021, като не е дал кръв за изследване.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяна на НП.Сочи се, че е спорно дали П. има качеството на "водач" съгл. § 6 т.25 от ДР на ЗДвП, както и че отказът му да го тестват с дрегер е съзнателен.СРС неправилно не цени показания на свидетели, които твърдят, че при

пристигане на контролните органи П. е бил извън МПС и дори е нямал у себе си ключ за МПС. Настъпилото ПТП също е недоказано, но дори и да има такова, то е малозначително по чл. 28 от ЗАНН.СРС твърдял наличието на “несъобразена скорост”, каквато квалификация в НП и АУАН липсвала. ПТП е настъпило поне 1.5 часа преди пристигането на проверяващите, които били извикани заради поведението на П. като клиент на казиното, а не поради ПТПто.В НП има посочен един час на нарушение, а са описани две нарушения.Мед.талон е с много по-късен час от посочения в НП като час на нарушението, поради което правото на защита на лицето е било нарушено.В съд.заседание адв.М. поддържа жалбата и претендира разноски за тази инстанция.

Ответникът Отдел ”ПП”-СДВР, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на кас.жалба и правилност на решението на СРС.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото. СРС е проверил допустимостта на въззивната жалба, както и НП, респ. АУАН- относно тяхната процесуална и мат.законосъобразност, компетентността на актосъставителя и на АНО и спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.Факт.обстановка е безспорно установена, като при съставянето на НП не са били допуснати съществени проц.нарушения, респ. не е било нарушено по никакъв начин правото на защита на лицето.

Видно от мед.талон, той е издаден в 15.55 часа за явяване във ВМА в 16.15 часа, като в него е отразено, че в 15.30 часа лицето е отказало проба с дрегер. Първото нарушение от НП /довелото до ПТП/, е извършено в 14.20ч, видно от показанията на свид. по АУАН- Й. и Б. /охранители на казиното/, които са и свидетели-очевидци. Видно от докладна записка на К.- член на изпратения първоначално на място дежурен за района пол.екип /изпратен в 14.40ч по сигнал от охранителите на казиното във връзка с поведението на П. в и извън казиното/, след констатиране на паркинга на самокатастрофиралото МПС, поради видимо нетрезвото състояние на установеният на място П./познат на МВР и с установена от екипа самоличност/, дежурният пол.екип е извикал /през ОДЧ/ екип от отдел “ПП”-СДВР /който да установи по надлежния ред нетрезвото състояние на П. и настъпилото ПТП с неговия автомобил/. Видно от свид.показания на охранителите на казиното Й. и Б. пред СРС, П. е бил “много пиян”, правел проблеми в казиното и го помолили да напусне залата, като извикали полиция, известен им е като клиент на казиното, пред казиното продължил да прави проблеми, шофирал бял Фолксваген 5та или 6та серия на паркинга на казиното, като имало ударена табела “служебен абонамент” и огънат парапет на паркинга. Пристигнали са две пол.коли. Свид. С. /вторият член на първоначално изпратения дежурен пол.екип, съставил е протокол за ПТП/ сочи пред СРС, че П. им дал документите на колата си за проверка, като бил пиян, но отказал тест с дрегер.С предната част на автомобила му /ожулена/ бил ударен и огънат парапета на паркинга, като дежурният екип е пристигнал след ПТПто.По-късно е дошъл екип от О”ПП”, който е съставил АУАН и издал мед.талон.Дъщерята на П. не е идвала на място. Тези показания на свидетелите

правилно са кредитирани от СРС като безпротиворечиви.

Наказаното лице е ангажирало пред СРС двама свидетели-баща и син Т.. Свид.Св.Т./бащата/ потвърждава пред СРС, че П. е бил пиан и е правил проблеми с поведението си в казиното/където били заедно/, бил е изгонен от охраната, както и че е бил там “с колата си”. В тази част тези показанията не противоречат на останалите доказателства, вкл. показанията на другите свидетели, коментирани по-горе. Свид.Св.Т. допълва, че той е взел от П. ключовете от колата му, тъй като последният бил много пиан, като ги е предал по-късно на дъщерята на П./която дошла на място след полицаите/. Също така сочи, че той самият не употребява алкохол, както и че не знае с какво е дошъл П./което обаче противоречи на твърдението му, че П. е с колата си/. Свид. Л.Т./синът/ сочи пред СРС, че баща му му се обадил да иде да го прибере от казиното, тъй като е пил /което противоречи на показанията на самия свид.Св.Т., че не употребява алкохол/. Свид. Л.Т. се е озовал на паркинга на казиното едва при пристигането на първия пол.екип /т.е. известно време след като ПТП е настъпило/, когато вече ключовете от колата на П. били у баща му Св.Т./което означава, че Л.Т. не е свидетел на ПТПто, но и не може да потвърди кога точно баща му е взел ключовете от колата на П./Тези показания на свидетелите Т. правилно не са кредитирани от СРС- те противоречат помежду си, както и на останалите свид.показания.Освен това тези свидетели са близки на наказаното лице, като правилно СРС приема, че техните показания не могат да се противопоставят на безпротиворечивите показания на останалите трима свидетели/двама от които-охранителите, са очевидци/.Всъщност всички свидетели потвърждават, че П. е бил във видимо нетрезво състояние, че е бил с колата си, че колата е била на паркинга на казиното, като с нея е ударен и огънат парапета на паркинга. Никой не сочи изрично, че е видял П. да шофира колата си, респ. да удря парапета. Всъщност тогава са присъствали само двамата охранители на казиното, всички останали сочат, че са се озовали на мястото по-късно, след ПТПто. Следва да се подчертае, че съгл. чл. 189 ал.2 от ЗДвП, редовно съставените АУАН по ЗДвП имат обвързваща мат.доказ.сила до доказване на противното. Коеето обръща доказ.тежест и вече не АНО доказва констатациите от АУАН, а лицето следва да ги обори с всички допустими доказ.средства. В случая АУАН е редовно съставен, отразеното в него се ползва с мат.доказ.сила, освен това се потвърждава и от доказателства по преписката и от кредитираните от СРС свид.показания на тримата свидетели на ответника. Показанията на двамата свидетели на наказаното лице не са в състояние да оборят презумираната от закона мат.доказателствена сила на АУАН по ЗДвП. Следва да се подчертае също, че няма спор, че автомобилът принадлежи на П./който е бил видимо много пиан/, като с него е реализирано ПТП на паркинга, П. е дал документите на автомобила на проверяващите, ключът за автомобила е бил там на място - въпросът е у кого точно кога е бил /показанията на Св.Т. не се кредитират, т.е. не е доказано, че ключът е бил у него , при това преди ПТПто/. ЗДвП предвижда , че при липсата на данни за друг водач, за такъв се презумира собственика на автомобила. Самият П. не твърди, нито депозира надлежно попълнена декларация някой друг е управлявал и респ. предизвикал ПТПто с неговия автомобил. От което следва, че съгл. законовата презумпция/оборима/- именно той е управлявал МПСто си и е предизвикал ПТПто./Пред СРС П. също не ангажира доказателства за оборване на това установяване в редовния АУАН, поради което версията му за неизвестен водач на неговия автомобил, който е предизвикал ПТПто, се явява защитна теза на нарушителя.

Правилно СРС приема, че е без правно значение, че при пристигането на първия пол.екип П. вече е бил извън автомобила /това не води до извод, че не той е бил водачът по време на ПТП/. Правилно СРС приема, че не води до незаконосъобразност на НП липсата на посочен в НП час, в който П. е отказал тестване с дрегер и респ. не е отишъл във ВМА с издадения му мед.талон/издаден в 15.55 часа/. Посочен в НП е часът на първото нарушение- предизвикване на ПТПто, като часът на второто нарушение следва часът на първото и е видим от данните в мед.талон.Правото на защита на лицето - поради неизписване в НП на часа, в който П. е отказал тестване с дрегер/15.30 часа/, след като е реализирал ПТПто в 14.20 часа, не е нарушено и не води до незаконосъобразност на НП в частта му относно второто нарушение.Правилно СРС приема, че би било релевантно/и то в полза на лицето/ колко точно време е изминало между ПТПто и тестването /с дрегер или във ВМА/ само при преценка на концентрацията на алкохол, но само ако водачът беше тестван/а той не е /. Относно първото нарушение - ПТП е предизвикано “поради недостатъчен контрол върху МПС” според изписаното в НП и АУАН и това напълно кореспондира с текста на чл. 20 ал.1 от ЗДвП/да контролира непрекъснато управляваното ППС/. Случаят не попада в хипотезата на чл. 28 от ЗАНН, като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушения от този вид/относимо е и за двете нарушения/. И двете адм.наказания са във фиксиран размер, като са приложени от АНО относимите към нарушенията санк.норми от ЗДвП. Всички възражения на касатора са неоснователни, а решението на СРС е валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на мат.закон /за което Кас.състав следи служебно/, както и при липсата на допуснати съществени проц.нарушения/каквито се твърдят от касатора/. Правилно СРС е оставил без разглеждане жалбата срещу отнемането на контролни точки, обективизирано в НП, доколкото отнемането представлява ПАМ и ще произведе правно действие само ако НП влезе в сила. Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20265467/01.12.20г по нахд № 14257/20г на СРС, НО, 11ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: